

PRZESŁANIE II KONGRESU AKCJI KATOLICKIEJ

NIE LĘKAJMY SIĘ. NIEŚMY EWANGELIĘ NADZIEL. II KONGRES KRAJOWY AKCJI KATOLICKIEJ.

KRAKÓW, 20 WRZEŚNIA 2015.

85 lat temu Prymas Polski kardynał August Hlond powołał Akcję Katolicką w Polsce wypełniając tym samym wolę papieża św. Piusa X i papieża Piusa XI, którzy w ożywieniu laikatu widzieli szansę na wzmocnienie ewangelizacyjnej misji Kościoła, jaką przyszło wypełniać na przełomie wieków i na początku XX wieku, w czasach postępu technicznego, wzmożonej fascynacji nowoczesnością, ogromnych napięć społecznych i politycznych, które przyniosły rewolucję komunistyczną, a następnie dwie wojny światowe. Akcja Katolicka w Polsce, przy zyczliwej postawie Episkopatu i zaangażowania laikatu, przeżyła blisko dziesięć lat wzrostu i wielkiej aktywności. Potem, choć z wielkim trudem, przetrwała czas II wojny światowej, czas prześladowania Kościoła Katolickiego, naznaczony męczeństwem licznych kapłanów i świeckich, a wśród nich bł. Stanisława Marii Starowieyskiego – naszego patrona. Nie przetrwała czasów komunistycznych, gdyż wraz z innymi organizacjami katolickimi została zdelegalizowana przez władze PRL.

20 lat temu, na początku polskiej transformacji demokratycznej, zaczął się proces odrodzenia Akcji Katolickiej. Podobnie jak przed laty tak i teraz impuls wyszedł ze Stolicy Apostolskiej. Powstał na skutek stanowczego życzenia papieża św. Jana Pawła II. I tym razem jakże znaczący był kontekst wołania Ojca Świętego o Akcję Katolicką. Przypomnijmy ten czas. Kiedy do władzy doszła postkomunistyczna lewica. Czas, który zdeterminował św. Jana Pawła II do przypomnienia rodakom jak ważni są w życiu społecznym, gospodarczym, politycznym ludzie sumienia. Jak istotnym elementem naszego życia jest ład moralny. Zbliżał się koniec XX wieku, będącego „okresem szczególnych gwałtów zadawanych ludzkim sumieniom.” (*JP II, Homilia wygłoszona w Skoczowie, 22 maja 1995 r.*)

Kończąc ten II Krajowy Kongres Akcji Katolickiej w Krakowie, w mieście początków ewangelizacyjnej misji świętego papieża w sposób naturalny odwołujemy się do jego nauczania, które kierował do nas, członków Akcji Katolickiej żyjących w wielkiej rodzinie katolików świeckich we naszym kraju, w narodzie, który w po wejściu do społeczności Unii Europejskiej zderzył się z cywilizacyjnymi wyzwaniem i zagrożeniami dotąd nieznanymi. I właśnie dzisiaj kończąc nasz kongres tu, w Bazylice Mariackiej, do której przybyliśmy w uroczystej procesji prowadzeni przez Relikwie św. Jana Pawła II, raz jeszcze przywołujemy wielkie wołanie papieża o ludzi sumień, o Akcję Katolicką.

Na to wołanie odpowiadamy : TAK. Chcemy być ludźmi sumień. Chcemy takimi być w naszym codziennym życiu rodzinnym, zawodowym, społecznym, w szkołach i miejscach pracy, w szerokiej przestrzeni życia publicznego. Akcja Katolicka czuwa i działa. Nie jesteśmy osamotnieni. Wokół nas dużo ludzi dobrej woli zaangażowanych w tworzenie dobra wspólnego kraju i Europy. Choć nie ma dnia, aby w Kościół i ludzi wierzących uderzały kłamstwa i oskarżenia. Choć coraz częściej przychodzi nam przeciwdziałać siłom zła, które pod pozorem cywilizacyjnego postępu próbują

zawłaszczyć życiem naszych rodzin, zburzyć fundament wiary, na którym wyrosła nasza Ojczyzna. Jednak ufni w wołanie Ojca Świętego – my nie lękamy się. Wiemy, że na naszych drogach Bóg postawił nam Jezusa Chrystusa, Jego krzyż i Jego Ewangelię. Ewangelię, która od tysiącleci niesie w sobie wielką moc miłości, wiary i nadziei.

I Krajowy Kongres Akcji Katolickiej przeżyliśmy umocnieni hasłem „Chrystus nadzieją przyszłości”. Dziś, wychodząc z tej świątyni, pójdziemy mając w sercach i sumieniach kolejne wyzwanie „Nieśmy Ewangelię nadziei”. Pomimo tylu przeciwności i zagrożeń bądźmy nią przepelnieni. Z nadzieją przeżywajmy każdy dzień dzieląc się nią z bliskimi i z obcymi. Wnośmy ją do naszych domów, szkół, pracy i społeczeństwa.

Jesteśmy prawnymi i dumnymi dziedzicami wiary. Jest z nami Chrystus, nasz Mistrz i Pan, a „Radość Ewangelii napęłnia serce oraz całe życie tych, którzy spotykają się z Jezusem.(...) Z Jezusem Chrystusem rodzi się zawsze i odradza radość”. (*Papież Franciszek, EVANGELII GAUDIUM, 1.*)